

Το ατύχημα

Είμαι ένας επαγγελματίας κτίστης.

Την ημέρα του ατυχήματος δούλευα στη στέγη μιας εξώροφης οικοδομής.

Μετά το πέρας της εργασίας μου είδα ότι μου περίσσευαν περίπου 250 κιλά τούβλα. Αντί να τα κατεβάσω στα χέρια από τη σκάλα, αποφάσισα να τα βάλω σε ένα βαρέλι και να τα κατεβάσω με μια τροχαλία, που ευτυχώς υπήρχε στη στέγη από πριν.

Σπρώχνω λοιπόν το βαρέλι στο κενό, το γεμίζω με 250 κιλά τούβλα και κατεβαίνω στο δρόμο. Λύνω το σκοινί, κρατώντας το γερά για να κατεβάσω τα τούβλα αργά και σταθερά.

Εδώ θα πρέπει να σημειώσω ότι το βάρος μου είναι 68 κιλά.

Ξαφνιασμένος από το δυνατό τράβηγμα τα 'χασα και ξέχασα να αμολήσω το σκοινί. Όπως αντιλαμβάνεστε, απογειώθηκα και άρχισα μία ταχεία άνοδο, παράλληλα προς την οικοδομή.

Στο τρίτο πάτωμα περίπου συναντήθηκα με το βαρέλι που κατέβαινε. Αυτά εξηγεί τα κατάγματα στο κρανίο και στην ωμοπλάτη.

Η συνάντηση με το βαρέλι επιβράδυνε την άνοδο μου και συνέχισα να ανεβαίνω μέχρι που τα δάχτυλα του δεξιού μου χεριού χώθηκαν μέσα στην τροχαλία.

Έως τότε είχα βρει ήδη τον εαυτό μου και έτσι μπόρεσα να κρατήσω γερά το σκοινί παρά τον πόνο μου.

Την ίδια στιγμή το βαρέλι συγκρούστηκε με το πεζοδρόμιο και του φεύγει ο πάτος. Ελευθερωμένο από το βάρος των τούβλων, το βαρέλι ζύγιζε τώρα 25 κιλά.

Όπως καταλαβαίνετε ξεκίνησα μια γρήγορη κάθοδο παράλληλα με την οικοδομή. Στο τρίτο πάτωμα περίπου, συναντήθηκα με το βαρέλι που ανέβαινε. Αυτό εξηγεί τα κατάγματα στους αστραγάλους και τα τραύματα στο κάτω μέρος του σώματος μου.

Αυτή τη φορά η σύγκρουση με το βαρέλι με φρενάρισε αρκετά ώστε να απαλύνει την πτώση πάνω στο σωρό από τα τούβλα.

Έτσι ξαπλωμένος κατάχαμα, ακινητοποιημένος από τον πόνο, κοιτώντας το άδειο βαρέλι έξι πατώματα πάνω από το κεφάλι μου, χάνω τις αισθήσεις μου και αφήνω το σκοινί.

